

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena III.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

PARMENO, BACCHIS.

par. Depol nã esse meam herus operam deputat
æ parui preti,

Qui ob rem nullam misit: frustra ubi totum
desedi diem,

Myconium hospite dum expecto in arce Callidemidem.
Itaque ineptus hodie dũ illic sedeo, ut quisque uenerat,
Accedebã: adolescens, dic dũ quæso tun' es Myconius?
Non sum. at Callidemides? non. hospite ecquẽ Pãphilũ
Hic habes? omnes negabant: neque enim quenquam
esse arbitror.

Denique hercle iam pudebat: abij. sed quid Bacchidem
Ab nostro affine exeuntem uideo? quid huic hic rei est?

Ba. Parmeno, opportune te offers, propere curre ad Pam-
philum.

Pa. Quid eò? Ba. dic me orare, ut ueniat. Pa. ad te? B.
immo ad Philumenam.

Pa. Quid rei est? B. tua quod nil refert, percõtari desinas.

Pa. Nil aliud dicam? Ba. etiam: cognosse annulum illum
Myrrhinam

Gnatæ suæ fuisse, quẽ mihi ipsũ olim dederat. P. scio.
Tantum ne est? Ba. tantum: aderit continuo, hæc ubi
ex te audiuerit.

Sed cessas? Pa. minime equidem: nam hodie mihi pote-
stas haud data est:

Ita cursando atque ambulando totũ hunc cõturiui diem.

Ba. Quantam obtuli aduentu meo lætitiã Pãphilo hodie?

Quot commodas res attuli? quot autem ademi curas?

Gnatum

H E C Y R A

Gnatū ei restituo, qui pene harum ipsiusq; opera perijt:
Vxorem, quam nunquam est ratus posthac se habitu-
rum, reddo:

Qua re suspectus suo patri, & Phidippo fuit, exolui.
Hic adeo his rebus annulus fuit initium inueniundis.
Nā memini, abhinc mēses decē fere ad me nocte prima
Confugere anhelantē domum, sine comite, uini plenū,
Cum hoc annulo. extimui illico: mi Pamphile inquam
amabo,

Quid exanimatus es obsecro? aut unde annulum istum
nactus?

Dic mihi. ille alias res agere se simulare. postquam id
uideo;

Nescio quid suspicariet magi coepi; instare, ut dicat.
Homo se fatetur ui in uia nescio quam compressisse:
Dicitq; sese illi annulum, dum luctat, detraxisse:
Eum cognouit Myrrhina in digito modo me habentem:
Rogat, unde sit: narro omnia hæc: inde est cognitio
facta,

Philumenam esse compressam ab eo, & filium inde hūc
natum.

Hæc tot propter me gaudia illi contigisse lætor:
Etsi hoc meretrices aliæ nolunt: neque enim est in rem
nostram,

Vt quisquam amator nuptijs lætetur. uerum æcastor
Nunquam animum quæsti gratia ad malas adducam
partes.

Ego dum illo licitum est usa sum benigno, & lepido,
& comi.

Incommode mihi nuptijs euenit: factum fateor:

At

At pol me fecisse arbitror, ne id merito mihi eueniret.
 Multa ex quo fuerint commoda, eiu' incōmoda æquom
 est ferre.

ACTVS QVINTI SCENA IIII.

PAMP HILVS, PARMENO,
 BACCHIS.

Pam. Ide mi Parmeno etiam sodes, ut mi hæc cera
 u ta & clara attuleris;
 Ne me in breue hoc conijcias tempus, gaudio
 hoc falso frui.

Par. Visum est. Pam. certo ne? Par. certe. Pam. deus sum,
 si hoc ita est. Par. uerum reperiēs.

Pam. Manedum sodes: timeo ne aliud esse credam, atque
 aliud nuncies.

Pa. Maneo. Pam. sic te dixisse opinor, inuenisse Myrrhinā,
 suum annulum habere Bacchidem. Par. factum. Pam.
 eum, quem ego olim ei dedi:

Eaq; hoc te nunciare mihi iussit: ita ne factum? Par.
 ita inquam.

Pam. Quis me est fortunatior, uenustatisq; adeo plenior?
 egcn'

Pro hoc nuncio quid te donem? quid? quid? nescio. Par.
 at ego scio. Pam. quid?

Par. Nil: nam neque etiam in nuncio, neque in me ipso
 quid sit boni,

Scio. Pam. ego ne, qui ab Orco mortuum me reducem
 in lucem feceris,

Sinam sine munere à me abire? ah nimium me in-
 gratum